

מסכת קידושין -- כללים ומושגים

אמר רבי אלעזר התקדשי לי במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים מאי טעמא כיון דאמר לה מנה ויהב לה דינר כמאן דאמר לה על מנת דמי ואמר רב הונא אמר רב כל האומר ע"מ כאומר מעכשיו דמי	קידושין ח:א
ונילף נתינה נתינה מערכין מה להלן חמשים אף כאן חמשים חדא תפשתה מרובה לא תפשתה מועט תפשתה	קידושין יז:א
תניא נמי הכי במה דברים אמורים כשירשו אבל כשנשתתפו אסור עובד כוכבים את הגר וגר את הגר אינו לא מדברי תורה ולא מדברי סופרים דתנן לזה מעות מן הגר שנתגייירו בניו עמו לא יחזיר לבניו ואם החזיר אין רוח חכמים נוחה הימנו והתניא רוח חכמים נוחה הימנו לא קשיא כאן שהורתו ולידתו שלא בקדושה וכאן שהורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה	קידושין יז:ב
וחכ"א אם רצה ליעד מייעד מפני שהתנה על מה שכתוב בתורה וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל	קידושין יט:ב
וחכמים אומרים בכסף ע"י עצמו: בכסף ע"י עצמו אין ע"י אחרים לא אמאי נהי נמי דשלא מדעתו מכדי שמענא להו לרבנן דאמר זכות הוא שיצא מתחת יד רבו לחירות ותניא זכין לאדם שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו	קידושין כז:א
תנא יוצא בשן ועין וראשי אברים שאינן חוזרים בשלמא שן ועין כתיבי אלא ראשי אברים מנלן דומיא דשן ועין מה שן ועין מומין שבגלוי ואינן חוזרין אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין ואימא ניהו שן ועין שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין	קידושין כז:א
ואי כתב רחמנא עין ה"א מה עין שנברא עמו אף כל שנברא עמו אבל שן לא צריכא ואימא (שמות כא, כ) כי יכה כלל שן ועין פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט שן ועין אין מידי אחרינא לא (שמות כא, כו) לחפשי ישלחנו חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש מום שבגלוי ואינן חוזרים אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין אי מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ובטל ממלאכתו ואינו חוזר אף כל מומין שבגלוי ואינו חוזר ובטל ממלאכתו	קידושין כד:ב
ומה טעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן מילתא דלא שכיח לא גזרו בה רבנן	קידושין כח:ב
כל מצות הבן על האב אנשים חייבין ונשים פטורות וכל מצות האב על הבן אחד אנשים ואחד נשים חייבין	קידושין כט:א
וכל מצות עשה שהזמן גרמא אנשים חייבין ונשים פטורות וכל מצות עשה שלא הזמן גרמא אחד הנשים ואחד הנשים חייבין	קידושין כט:א
וכל מצות לא תעשה בין שהזמן גרמא בין שלא הזמן גרמא אחד הנשים חייבין חוץ מבל תקיף ובל תשחית ובל תטמא למתים	קידושין כט:א
כל שמצווה לפדות את עצמו מצווה לפדות את אחרים וכל שאינו מצווה לפדות את עצמו אינו מצווה לפדות אחרים	קידושין כט:א
ואיהי מנלן דלא מיחייבא למיפרק נפשה דכתיב תפדה תיפדה כל שאחרים מצווים לפדותו מצווה לפדות את עצמו וכל שאין אחרים מצווים לפדותו אין מצווה לפדות את עצמו	קידושין כט:א
איהי מנלן דלא מיחייבא דכתיב ולימדתם ולמדתם כל שמצווה ללמוד מצווה ללמד וכל שאינו מצווה ללמוד אינו מצווה ללמד	קידושין כט:ב
ואיהי מנלן דלא מיחייבא למילף נפשה דכתיב ולימדתם ולמדתם כל שאחרים מצווין ללמדו מצווה ללמד את עצמו וכל שאין אחרים מצווין ללמדו אין מצווה ללמד את עצמו	קידושין כט:ב
וא"ר חנינא ומה מי שאינו מצווה ועושה כך מצווה ועושה עאכ"כ דא"ר ח גדול מצווה ועושה ממי שאינו מצווה ועושה	קידושין לא:א
כל מצות עשה שהזמן גרמא וכו': ת"ר איזוהי מצות עשה שהזמן גרמא סוכה ולולב שופר וציצית ותפילין ואיזוהי מצות עשה שלא הזמן גרמא מזוזה מעקה אבידה ושילוח הקן	קידושין לג:ב
אמר רבי יוחנן אין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ דתנן בכל מערבין ומשתתפין חוץ מן המים ומלח ותו ליכא והאיכא כמהין ופטוריות אלא אין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ	קידושין לד:א
ומצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות: מנלן גמר מתפילין מה תפילין נשים פטורות אף כל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות ותפילין גמר לה מתלמוד תורה מה תלמוד תורה נשים פטורות אף תפילין נשים פטורות ונקיש תפילין למזוזה תפילין לתלמוד תורה	קידושין לד:א
ונילף מהקהל משום דהוה מצה והקהל שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדים	קידושין לד:ב
מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות מנלן דיליף ממורא מה מורא נשים חייבות אף כל מצות עשה שלא הזמן גרמא נשים חייבות ונילף מתלמוד תורה משום דהוה ליה תלמוד תורה ופריה ורביה שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדים	קידושין לד:ב
איכא למימר משום דהוה ת"ת ופדין הבן שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין	קידושין לה:א
מר רב יהודה ה"ק כל מצוה שהיא חובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל חובת קרקע אינה נוהגת אלא בארץ	קידושין לז:א
תנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל הואיל ונאמרו ביאות בתורה סתם ופרט לך הכתוב באחד מהן לאחר ירושה וישיבה אף כל לאחר ירושה וישיבה ואידך משום דהוה מלך וביכורים שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין	קידושין לז:ב
רבי אלעזר ברבי שמעון אומ כל מצוה שנצטוו ישראל קודם כניסתן לארץ נוהגת בין בארץ בין בחוצה לארץ לאחר כניסתן לארץ אינה נוהגת אלא בארץ חוץ מן השמטת כספים ושילוח עבדים שאע"פ שנצטוו עליהם לאחר כניסתן לארץ נוהגת בין בארץ בין בחוצה לארץ	קידושין לח:ב

מסכת קידושין -- כללים ומושגים

תנן התם החדש אסור מן התורה בכל מקום ערלה הלכה והכלאים מדברי סופרים מאי הלכה אמר רב יהודה אמר שמואל הלכתא מדינה עולא אמר רבי יוחנן הלכה למשה מסיני	קידושין לח:ב
אמר רבי אסי אמר ר' יוחנן ערלה בח"ל הלכה למשה מסיני	קידושין לט:א
האיש מקדש בו ובשלוcho האשה מתקדשת בה ובשלוcho האיש מקדש את בתו כשהיא נערה בו ובשלוcho: גמ' השתא בשלוcho מקדש בו מיבעיא אמר רב יוסף מצוה בו יותר מבשלוcho	קידושין מא:א
כד"ל דאמר ר"ל טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו	קידושין מא:א
דא"ר יהושע בן קרחה מנין ששלוcho של אדם כמותו שנאמר (שמות יב, ו) ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים וכי כל הקהל כולן שוחטין והלא אינו שוחט אלא אחד אלא מכאן ששלוcho של אדם כמותו	קידושין מא:ב
מר רב גידל אמר רב מנין שזכין לאדם שלא בפניו שנאמר ונשיא אחד נשיא אחד	קידושין מא:ב
א"ר נחמן אמר שמואל יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם בית דין מעמידים להם אפוטרופוס ובוררים להם חלק יפה ואם הגדילו יכולים למחות ורב נחמן דידיה אמר אם הגדילו אינם יכולים למחות דא"כ מה כח בית דין יפה	קידושין מא:ב
דתנן שום הדיינים שפיתחו שתות או הותירו שתות מוכרן בטל רשב"ג אומר מוכרן קיים והא דאמרן שתות קנה ומחזיר אונאה לא אמרן אלא במטלטלי אבל במקרקעי אין אונאה לקרקעות	קידושין מב:ב
דאמר רבה כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין אפילו פחות מכדי אונאה נמי חוזר	קידושין מב:ב
דתנן השולח את הבעירה ביד חרש שוטה וקטן פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים שילח ביד פיקח פיקח חייב ואמאי נימא שלוחו של אדם כמותו שאני התם דין שליח לדבר עבירה דאמרין דברי הרב ודברי תלמיד דברי מי שומעים	קידושין מב:ב
אמר רבא את"ל סבר שמאי שני כתובים הבאים כאחד מלמדין והוא ההוא לא דריש מודה באומר לשלוcho צא בעול את הערה ואכול את החלב שהוא חייב ושולחיו פטור שלא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה וזה מתחייב	קידושין מא:א
איתמר רב אמר שליח נעשה עד דבי רבי שילא אמרי אין שליח נעשה עד	קידושין מא:א
ההוא דאמר לקריבאי והיא אמרה לקריבה כפתיה עד דאמר לה תיהוי לקריבה אדאכלי ושתי אתא קריביה באיגרא וקדשה אמר אביי כתיב (צפניה ג, יג) שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב רבא אמר חזקה אין אדם טורח בסעודה ומפסידה מאי בינייהו איכא בינייהו דלא טרח	קידושין מה:ב
ההוא גברא דזבין לנכסיה אדעתא למיסק לארץ ישראל ובעידנא דזבין לא אמר ולא מידי אמר רבא הוי דברים שבלב ודברים שבלב אינם דברים	קידושין מט:ב
דתנן ויקרא א, ג יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו תלמוד לומר לרצונו הא כיצד כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	קידושין נא:א
המקדש את האשה ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה ונמצאת כהנת ענייה והרי היא עשירה עשירה והרי היא ענייה מקודשת מפני שלא הטעתו ואמאי הא קאמר כסבור הייתי אלא משום דאמרין דברים שבלב אינן דברים	קידושין נא:א
ת"ש מועלים בחדתין ואין מועלים בעתיקים דברי ר' יהודה רבי מאיר אומר מועלין אף בעתיקים שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת	קידושין נד:א
מכרן וקידש בדמיהן מקודשת: מנלן מדגלי רחמנא בעבודת כוכבים (דברים ז, כו) והיית חרם כמוהו כל שאתה מהייה הימנה הרי הוא כמוהו מכלל דכל איסורים שבתורה שרו ונילף מינה משום דהוה עבודת כוכבים ושביעית שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין	קידושין נח:א
האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי לא אמר כלום ואמר רבי חנינא לא שנו אלא שאין אשתו מעוברת אבל אשתו מעוברת דבריו קיימים כמאן כשהוכר עוברת ודברי הכל אמר אביי רבי אליעזר בן יעקב ורבי מאיר כולהו סבירא להו אדם מקנה דשלב"ל	קידושין סב:ב
כרבי עקיבא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול	קידושין סד:א
מה להלן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי אף כאן הודאת בעל דין כמאה עדים דמי	קידושין סה:ב
יבעיא להו אשתו זינתה בעד אחד ושותק מהו אמר אביי נאמן רבא אמר אינו נאמן הוי דבר שבערה ואין דבר שבערה פחות משנים	קידושין סו:א
כל מקום שיש קידושין ואין עבירה הולך אחר הזכר ואיזה זו זו כהנת לוייה וישראלית שנשאו לכהן לוי וישראל	קידושין סו:ב
וכל מקום שיש קידושין ויש עבירה הולך אחר הפגום ואיזה זו זו אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתנה לישראל בת ישראל לממזר ולנתן	קידושין סו:ב
כל מי שאין לה עליו קידושין אבל יש לה על אחרים קידושין הולך ממזר ואיזה זה זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה	קידושין סו:ב
וכל מי שאין לה לא עליו ולא על אחרים קידושין הולך כמותה ואיזה זה זה ולד שפחה ונכרית	קידושין סו:ב
לו הן שתוקי כל שמכיר: אמר רבא דבר תורה שתוקי כשר מאי טעמא רוב כשרים אצלה ומיעוט פסולין אצלה ואי אזלי אינהו לגבה כל דפריש מרובא פריש	קידושין עג:א
מאי אמרת דילמא אזלה איהי לגבייהו הוה ליה קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה דמי והתורה אמרה (דברים כג, ג) לא יבא ממזר ממזר ודאי הוא דלא יבא הא ממזר ספק יבא בקהל	קידושין עג:א

מסכת קידושין -- כללים ומושגים

ז

דתנן העיד רבי יהושע ור' יהודה בן בתירא על אלמנת עיסה שכשירה לכהונה מאי טעמא הוי **ספק ספיקא** וספק ספיקא לקולא

קידושין
ע:א

איזו היא חללה שעיקרה מדברי תורה ואין צריכין לפרש מדברי סופרים כל שנולדה מן פסולי כהונה

קידושין
ע:זא

גופים מוחלקים בעינן וליכא **(ויקרא כא, יד)** אלמנה וגרושה וחללה זונה האי תנא מאי קסבר אי קסבר **איסור חל** על איסור
איפכא נמי ואי קסבר **אין איסור** חל על איסור אפילו כסדר הזה נמי לא

קידושין
ע:זב

ר' שמעון היא דאמר **אין איסור** חל על איסור דתניא רבי שמעון אומר האוכל נבילה ביום הכפורים פטור

קידושין
ע:זב

דאמור רבנן **אין חללה** אלא מאיסור כהונה

קידושין
ע:זב

אמר ליה רב נחמן בר יצחק לרבא בשלמא לרבי יהודה היינו דכתיב יכיר אלא לרבנן יכיר למה לי בצריך הכירא למאי הלכתא
(דברים כא, יז) לתת לו פי שנים פשיטא למה לי קרא מגו דאי בעי מיתבא ליה מתנה מי לא יהבי ליה בנכסים שנפלו לאחר מיכן
ולרבי מאיר דאמר **אדם מקנה** דבר שלא בא לעולם יכיר למה לי שנפלו לו כשהוא גוסס

קידושין
ע:חב